

**THE CREATIVE INTEGRATED TOURISM MODEL
IN AMPHOE KHONGJEAM,
UBONRATCHATHANI PROVINCE, THAILAND**

WICHANAN PHONGSRI

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
(ENVIRONMENTAL PLANNING FOR COMMUNITY
AND RURAL DEVELOPMENT)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY
2007**

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

การสร้างสรรค์รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการพื้นที่ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี
(THE CREATIVE INTEGRATED TOURISM MODEL IN AMPHOE KHONGJEAM,
UBONRATCHATHANI PROVINCE, THAILAND)

วิชานันท์ ผ่องศรี 4837468 ENRD/M

วท.ม. (การวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาชุมชนและชนบท)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สมพงษ์ ธงไชย, D.Tech.Ed., สาคร พัวพันธ์, D.Tech.Ed.,
นงนภัส เทียงกมล, Ph.d.

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้วิธีวิจัยหลายวิธี ได้แก่ การวิจัยเอกสาร การวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงปฏิบัติการและการวิจัยเชิงอนาคต มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสำรวจสถานการณ์การใช้ทรัพยากรและประเมินศักยภาพในการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นเป็นทรัพยากรท่องเที่ยว เพื่อสร้างแบบอย่างการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ และเพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของแบบอย่างการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ โดยมีพื้นที่เป้าหมาย คือ หมู่บ้านริมแม่น้ำโขงที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 10 หมู่บ้าน แล้วคัดเลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนได้มา 4 หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านเวินบึก ตำบลโขงเจียม หมู่บ้านตามุย หมู่บ้านท่าลั้ง ตำบลห้วยไผ่ และบ้านชะชอม ตำบลนาโพธิ์กลาง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์จากเนื้อหาการท่องเที่ยว 6 รูปแบบ ได้แก่ การท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวโฮมสเตย์ และการท่องเที่ยวผจญภัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพในการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นเป็นทรัพยากรท่องเที่ยวอยู่ในเกณฑ์ดีมาก การศึกษาแบบอย่างการท่องเที่ยวพบว่า หมู่บ้านเวินบึกได้แบบอย่างการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นหลัก เพราะอยู่ใกล้เขตอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ และปากแม่น้ำมูลซึ่งไหลมาบรรจบกับแม่น้ำโขง บ้านตามุยได้แบบอย่างการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพราะมีการทำสวนเกษตรไม้ผลริมแม่น้ำโขง บ้านท่าลั้งได้แบบอย่างการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพราะเป็นหมู่บ้านของชนเผ่าขมุ บ้านชะชอมได้แบบอย่างการท่องเที่ยวเกษตรผสมผสานในหลักการเกษตรทฤษฎีใหม่ บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพราะมีการทำนาข้าว และการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ เพราะเป็นหมู่บ้านแห่งแรกที่มีการจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ของอำเภอโขงเจียม ส่วนความพร้อมทางด้านปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวใน 6 รูปแบบ ให้ครบทุกหลังคาเรือน เพื่อให้เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยว ในหมู่บ้านที่มีลักษณะเฉพาะ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการวิจัยเพื่อขยายให้เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวริมฝั่งโขง และควรศึกษาเครือข่ายการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดอุบลราชธานี

**THE CREATIVE INTEGRATED TOURISM MODEL IN AMPHOE
KHONGJEAM, UBONRATCHATHANI PROVINCE, THAILAND****WICHANAN PHONGSRI 4837468 ENRD/M****M.Sc. (ENVIRONMENTAL PLANNING FOR COMMUNITY AND RURAL
DEVELOPMENT)****THESIS ADVISORS: SOMPONG THONGCHAI, D.Tech.Ed., SAKORN PUAPUN,
D.Tech.Ed., NONGNAPUS THEANGKAMON, Ph.d.****ABSTRACT**

The research was conducted as survey research with multiple methodologies namely documentary research, survey research, operational research and future research. The objectives were: to study and survey resources use and potential assessment of resources management for tourism; to create on integrated tourism model; and to analyze the possibility of on integrated tourism model. The target areas were the 10 villages on the bank of the Mekong River in Ubonratchathani which, borders Laos. With multistage sampling method, 4 villages were selected, namely Wernbueg village in Khongjeam sub district, Tamui village and Thalong village in Huaypai sub district, and Sasorm village in Nabhotiklang sub district. This research used content analysis in 6 tourism models namely natural tourism, historical tourism, cultural tourism, agrotourism, homestay tourism, and adventure tourism. Primary data collection tools were questionnaires and structured in-depth interviews.

The research finding showed that potential of local resources management for tourism resources is good. The tourism models showed that Wernbueg village is mainly suitable for natural tourism because it is close to Kaengtana National Park and the Moon River that flows into the Mekong River. Tamui village is mainly suitable for agrotourism because there are fruit orchards on the bank of the Mekong River. Thalong village is mainly suitable for cultural tourism because it is the village of the Bru tribe. And Sasorm village is mainly suitable for integrated agricultural tourism based on the new theory agriculture in accordance with the sufficiency economy philosophy because there is rice farming. Also this village is suitable for homestay tourism because it is the first village to have had management of homestay tourism in Khongjeam district. Furthermore, the study found moderate readiness for tourism support such as infrastructure, services and facilities.

The result of this study should be considered in the management of tourism patterns in every household to develop the villages as tourism villages. The recommendation for future research are there that should be study for the expansion of Mekong riverside tourism villages and study for relationship to the major Ubonratchathani tourism network.

**KEY WORDS: THE CREATIVE TOURISM MODEL/ TOURISM MODEL/
INTEGRATED TOURISM/ COMMUNITY BASED
ECOTOURISM/ TOURISM RESOURCES**

176 pp.